

Droga Świętych ‘szeroki, biały pas gwiazd idący przez całe niebo w pogodną noc’

Droga Świętych to taka zrobiona z gwiazd na niebie, po który chodzą święci (Germanicha). Gwiazdy są na niebie i one tworzą Droge Świętych, tak się to nazywa (Żerocin). Jak ładna pogoda, to widać w nocy na niebie Droge Świętych (Okrzeja).

Źródła: PM, MAKŁ, MG.

Geografia: Lubelszczyzna północno-zachodnia.

D. lp. *Drogi Świętych*; wymowa: *droga śf’entyx, droga śf’intyx.*

Por. *Biała Droga, Droga bez Niebo, Droga Dusz, Droga Gwieździsta, Droga Księżycowa, Droga Mleczna, Droga Umarłych, Gościniec, Jasna Droga, Mleczna Droga.*

Halina Pelcowa, *Słownik gwar Lubelszczyzny. Tom XI. Meteorologia i astronomia. Czas. Kolory*, Lublin 2022.

Regionalne dziedzictwo językowe Lubelszczyzny o charakterze etnicznym: Słownik gwar Lubelszczyzny (tomy VI-XII) z dokumentacją leksykograficzną, kartograficzną, ikonograficzną i dźwiękową.

Projekt realizowany w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą Narodowy Program Rozwoju Humanistyki na podstawie decyzji nr 0125/NPRH7/H11/86/2018 – w latach 2018-2023.

Kierownik projektu: prof. dr hab. Halina Pelc